

Kl. 19:08

Lise von Seelen (S):

Jeg må jo tolke ministerens svar på den måde, at ministeren er enig med mig i, at der er blevet en større afstand imellem den gruppe, som ikke har mange penge, og dem, der har fået det økonomisk bedre. Og det matcher jo også det, Socialforskningsinstituttet fortæller os. Hvis ministeren så er meget optaget af at få de her mennesker knyttet til det aktive liv, er det jo lige præcis det modsatte, man skal gøre; så skal man sikre, at den afstand bliver mindre, fordi det simpelt hen bare er et faktum, at chancerne for, at den gruppe mennesker kommer med i fællesskabet, bliver tilsvarende mindre, når den afstand bliver for stor.

Det, ministeren siger her, er, at man altså ikke skal fokusere på den gruppe på den måde. Det, man gør i politikken, som den er sket de sidste år her, er, at man faktisk støder dem ud i stedet for. Det vil sige, at man gør det stik modsatte af det, ministeren i virkeligheden ønsker.

Kl. 19:09

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 19:09

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jamen hvis man bare skulle tage fru Lise von Seelens beregninger for gode varer, ville det jo også være sådan, at selv om vi fordoblede alle danskeres indkomst i morgen, ville andelen af dem, der ligger i den laveste ende af indkomstfordelingen, jo stadig væk være den samme. Og det beskriver jo bare den situation, vi er i og har været i i en årrække nu, med højere huspriser, hvor kapitalindkomsterne er steget, og derfor vil der jo ske nogle forrykninger. Men der er jo ingen, der er blevet fattigere af den grund. Så derfor mener jeg ganske enkelt ikke, at fru Lise von Seelens beregninger kan bruges til ret meget.

Der, hvor jeg synes det er interessant, er jo netop at se på de sociale sider af det her. Jeg synes jo, der er gode grunde til at se på, hvordan man socialt set kan blive løftet ud af den situation, som man er i, og vejen ud af at være i en lavindkomstgruppe er altså at få et arbejde. Og det er jo derfor, vi bl.a. har gennemført 300-timers-reglen, og det er derfor, at der er et loft over kontanthjælpen.

Kl. 19:10

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ministeren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Så er det fru Ellen Trane Nørby, Venstre.

Kl. 19:10

(Ordfører)**Ellen Trane Nørby (V):**

Vi behandler i dag B 159, som er et SF-forslag, som pålægger regeringen at indføre en officiel fattigdomsgrænse i Danmark, men fra Venstres side kan jeg kun sige, at vi bestemt ikke ser forslaget som den mirakelkur, som man tit hører SF føre det frem som, og vi kan ikke fra Venstres side støtte forslaget.

I Venstre ønsker vi modsat SF et fokus på den enkelte, et fokus på løsninger af de problemer, den enkelte har, og et fokus, der sætter den enkelte i centrum i stedet for at operere med fir-kantede støtteordninger og beregningsmodeller, som bestemt ikke levner plads til individuelle løsninger. I Venstre ønsker vi, at lovgivningen i Danmark også fremover sikrer, at vi kan finde løsninger, som passer til den enkelte, i stedet for at tro, at vi ved at behandle alle ens behandler dem lige. Nej, det er, som det også er blevet sagt tidligere i dag, sådan, at det først er, når vi behandler folk forskelligt, at vi netop kan behandle dem lige.

SF skriver i beslutningsforslag B 159, at de ønsker en fattigdomsgrænse til to ting: For det første skal der laves en årlig statistik, der belyser udviklingen i fattigdommen, og for det andet skal fattigdomsgrænsen anvendes til løbende at foretage vurderinger af nye lovforslags konsekvenser for udviklingen i antallet af fattige.

Til det andet punkt kan man jo sige, at alle lovforslag jo allerede i dag vurderes i relation til, hvem de gavner, og hvem de påvirker negativt, ligesom alle lovforslag i dag jo vurderes ud fra en række parametre.

I forhold til det første er det nok der, vi har den fundamentale forskel på SF og Venstre. Vi vil hellere fokusere på at hjælpe den enkelte, som i en periode har det svært, i stedet for at tælle hoveder og hvert år gentage formålsløse debatter om Ginikoefficienter og medianindkomster, sådan som vi jo til dels også gør i dag.

Hvert år stiller SF sig jo forrest i køen for at kritisere regeringen for, at væksten og velstanden i samfundet er steget. Det er jo netop det paradoksale ved at gøre fattigdom til et rent økonomisk forhold, at det netop er i tider med økonomisk vækst, tider med højere beskæftigelse, tider med velstandsstigning, at antallet af fattige på papiret ud fra de økonomiske beregningsmodeller også stiger. Når vi ser på Danmark i de her dage, kan vi jo også se, hvorfor sådan en økonomisk beregningsmodel er så forkert, som